

af medlemmer, der har været oppe på denne tallerstol i dag, så jeg forstår godt, at hr. Krarup synes, at der er grund til at sige walbekom her, efter det vi har været vidne til og har måttet lægge ører til.

Jeg synes også, det skal med, at hr. Knud Kristensen, så vidt jeg er orienteret, senere i sin politiske karriere forlod partiet Venstre og dannede et parti, som lå længere ude på højrefløjen og ikke netop var i fuld overensstemmelse med det, man fandt hos Venstre og De Konservative, og derfor giver det jo god mening, at skellene lige præcis ligger der, hvor de ligger i dag.

Så skal jeg sluttelig takke hr. Søren Krarup for, at han nu igen vil debattere med undertegnede, eftersom jeg har forstået af en artikel i Information, at et andet radikalt medlem og jeg har en så stor grad af uvidenhed, at hr. Krarup ikke ønsker at debattere med os.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Navnet er jo en vigtig del af et menneskes identitet og en vigtig del af en families identitet, og derfor skal en navnelov sikre, at borgerne har mulighed for at få det navn, der bedst afspejler den familie og den slægt, de tilhører. Det kræver en balance mellem på den ene side en fleksibilitet, der giver mulighed for at skifte navn og er tilpasset tidens forskellige måder at være familie på, og på den anden side en beskyttelse af de slægtsnavne, der ikke er meget udbredt.

Kl. 13.20

Jeg har meget stor forståelse for, at et lovforslag på et så følsomt område kan vække bekymring. Jeg har derfor også været meget lydhør over for den kritik, der er rejst, og jeg er opmærksom på, at loven ikke skal have utilsigtede konsekvenser. Men jeg må nok sige, at dele af kritikken bygger altså på nogle misforståelser angående ændringernes indhold og nogle helt urealistiske forestillinger om, hvad den nye lov vil igangsætte af bølger af navneændringer. Kendsgerningen er jo, at når dette lovforslag er vedtaget og er trådt i kraft, vil de allerfleste mennesker i dette land blive ved med at hedde det, som de altid har heddet. Der sker ikke de store forandringer.

Jeg synes også, det er værd at understrege, at navnelovforslaget bygger på en meget grundig betænkning fra Navnelovsudvalget, som blev

afgivet i juni sidste år. Det var et meget bredt sammensat udvalg, og betænkningen fra udvalget blev afgivet i enighed efter 1½ års arbejde.

Betænkningen har også været i en meget bred høring blandt alle, som kunne interessere sig for denne sag. De, som har deltaget i arbejdet, er efterfølgende også blevet hørt, og det har været repræsentanter for slægtsforskere, præster og kordegne, Advokatrådet og Menneskerettighedscenteret. Alle disse grupper har tilsluttet sig Navnelovsudvalgets betænkning, som blev afgivet i enighed, og det lovforslag, regeringen har fremsat, er i fuldstændig overensstemmelse med udvalgets forslag.

Som sagt er der mange forbedringer i Navnelovsudvalgets forslag og i det forslag, vi diskuterer nu og skal vedtage om lidt. Eksemplerne er især, at der nu bliver mulighed for at vælge mellem et antal i forvejen helt almindelige navne, nemlig navne, der bæres af mere end 2.000 mennesker, og som altså bliver gjort frie. Vi afskaffer begrebet giftenavne, så der ikke fremover er tale om forskellige kategorier efternavne. Alle efternavne bliver lige gode. Der er ikke nogen første-classesnavne, andenclassesnavne og tredje-classesnavne. Et navn er et navn og dermed basta!

Det bliver også let og hurtigt for myndighederne og dermed i virkeligheden også for borgerne at administrere den nye lovgivning. Man skal ikke føre endeløse diskussioner og måske også retssager om, hvorvidt man har mere eller mindre ret til et bestemt navn.

Papirløst samlevende bliver ligestillet med ægtefæller med hensyn til at antage et navn, hvis de har levet sammen i mere end 2 år, eller hvis de har børn sammen. Når det gælder navne, er der jo ingen grund til at opretholde en forskel mellem dem, som lever sammen i ægteskab, og dem, som lever sammen, men ikke har indgået et ægteskab. Der er jo mange andre eksempler i lovgivningen på en sådan ligestilling: forældremyndighed, samværsret med børn, pensionsordninger, forsikringer og ret til at fortsætte lejemålet af en lejlighed.

Der bliver også adgang til at tage et mellemnavn som efternavn. Der er virkelig mange danskere, som har et mellemnavn, de rent faktisk i dagligdagen anvender som deres efternavn, og der er et stort ønske blandt mange af dem om at få lov til virkelig at hedde det, de kalder sig. Hvorfor skulle de dog ikke have lov til det?

Der bliver også mulighed for at gå et skridt længere tilbage i slægtsrækken, når man skal tage et navn. Tidligere stoppede man ved olde-